

[Kofod-Svendsen]

Så må vi konstatere ud fra ændringsforslagene nr. 213, 216 og 237, at Socialdemokratiet ikke er glad for loven om delpension. Vel, der er en klar holdningsforskel, men vi kan naturligvis ikke medvirke til et forslag, som mindsker muligheden for at gå på delpension.

Så har der været en debat om ændringsforslagene nr. 325 og 376 om tobak og kræft. Her kan jeg jo blot gentage, hvad der er sagt, nemlig: at vi ikke alene har vedtaget et radikalt belutningsforslag, men at regeringen også er i gang med et konkret forslag for at imødekomme nogle af Socialdemokratiets intentioner, og jeg mener, at regeringen er i gang med at løse problemet på en bedre måde.

Så er der et par virkelig drastiske forslag fra SF. Vi skal ud af både EF og NATO, og selv North Atlantic Assembly, som er en parlamentarikerforsamling, hvor parlamentarikere fra de forskellige NATO-lande mødes og drøfter den politiske og militære situation, skal nedlægges. Jeg troede faktisk, at man fra SFs side havde sympati for, at NATO-parlamentarikere mødtes i en politisk dialog, og at Vesteuropa også var i en politisk dialog med amerikanske parlamentarikere.

Og så kan det vel ikke være overraskende, at Kristeligt Folkeparti ikke vil støtte SFs ændringsforslag nr. 174 om støtte til Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske.

SF har en hel del tanker på det kulturpolitiske område, og det er jo let at komme med en række ønsker. Man kan komme med en række forslag, når man er i opposition og ikke har ansvaret for, hvor pengene skal komme fra. Der er da ting i noget af det, som kan være sympatiske, men ud fra en økonomisk ansvarlighed kan vi ikke medvirke til nogen af disse ret vidtgående forslag.

Hvad VS angår, vil jeg sige, at her har vi jo VS' hvad jeg vil kalde næsten rituelle forslag. Dronningen har man ikke brug for, medlemmerne af det kongelige hus har man ikke brug for, Kirkeministeriet har man ikke brug for, Arbejdsretten har man ikke brug for, Forligsinstitutionen har man ikke brug for. Det er faktisk en utrolig, jeg havde nær sagt konservatisme i VS, der ligger bag disse forslag, som går igen år efter år.

Så bemærker jeg også, at når det gælder ulandsbistanden – jeg tænker på ændringsforslag nr. 808 og 809 – synes VS at ønske en

særlig styring, så ulandsbistanden ikke bliver behovspræget, men nok så meget rent politisk præget. Der er visse lande med et bestemt politisk system, som VS vil prioritere højere end lande med stor fattigdom. Det kan vi naturligvis ikke medvirke til.

Så har jeg noteret, at der i grunden er ganske få forslag fra Fremskridtspartiet, og jeg er da lidt overrasket over dem, man har taget frem. F.eks. skal beløbet til Danmarks Statistik halveres, Socialforskningsinstituttet vil man have nedlagt, og så slår man ned på, at konvertible lån til udviklingslandene skal nedsættes med 800.000 kr. Jeg synes da netop, at vi med konvertible lån har mulighed for, hvis et land er i en meget vanskelig situation med hensyn til mulighed for at tilbagebetale, at eftergive det lånet, mens det, hvis der sættes en udvikling i gang i landet, kan blive betalt tilbage, så det kan blive til gavn for et andet land. Jeg synes faktisk, der er meget god ræson i, at vi også har det instrument at spille på i ulandspolitikken, og jeg er lidt overrasket over, at Fremskridtspartiet netop har slået ned på det punkt.

De ændringsforslag, som er stillet af de forskellige oppositionspartier, kan Kristeligt Folkeparti ikke medvirke til.

Og så en afsluttende bemærkning, inden jeg annoncerer, at Kristeligt Folkeparti naturligvis stemmer for finanslovsforslaget og de af finansministeren stillede ændringsforslag: vedrørende Socialdemokratiets ændringsforslag til finanslov 1987 overrasker det mig, at Socialdemokratiet vil satse på en forringelse af konkurrenceevnen. Så hænger i grunden SFs forslag til finanslov 1987 bedre sammen. SF vil satse på et øget skattetryk, og dermed hænger økonomien sammen, men Socialdemokratiet vil her lægge op til en forringelse af konkurrenceevnen med uheldige virkninger både på beskæftigelse og på betalingsbalance, ja, også på DAU-saldoen på længere sigt. Det synes jeg er beklageligt.

Men så konstaterer jeg også, at de to partier, når det gælder en økonomisk plan, lægger ret så forskellige forslag frem. Det undrer mig ikke, at man har forskellige forslag, når det gælder NATO og EF; det vidste man på forhånd, og det er blevet sagt tydeligt her. Men at man også har så forskellige bud på, hvordan den økonomiske politik skal være, vil jeg have lov til at udtrykke en stille overraskelse over.